

Dubrovnik, 25/10 91.

Draga sestra!

Po lepem vremenu pride Dek. Ta pregovor se spolnuje pri nas že dva dni, in če se ne premeni proti tukajšnji navadi, bo bilo še dosti dni. To ti sporočam zato, da se boš vedela ravnavati, ker nekoliko dni kasnije bo pripomalo slabo vreme do vas, če še ni tam. Toraj gledaj da spraviš pridelke pod streho. Kakor posnamem iz Ivanka pisma, imaš letos obilno opravila se sadjem. Kako je pač na svetu vse napak razdeljeno! Jaz ne vem kaj bi delal, ker prodajam Tolg čas, ti pa gotovo serdiš, da ne veš, kje ti stoji glava pri solidnih opravilih. Bodi vesela, ta je tako. Kdor nima

lene kervi v sebi; njemu je težje
biti brez dela; vendar se človek
vsemu privadi; samo se ne sme
vselej misliti; Kar se ima pred
seboj. Večkrat sem mislil na Tebe
mej potovanjem po Laškem. Pomis-
li samo! Vidil sem bosa, vmarane
in pascapane paglavce hoditi po
makaronih in drugih pastah, čez
dobro uro potem sem jih pa do-
bil v gostilni na mizo. Tebi bi se
obernil želodec, hodila bi lačna
in žejna po svetu. Ker je vino bilo
šaplo, moral sem devati vanj led,
včasih snega. Tu je bilo pa pomje
šavega vsakoverstnega smetlišča.
Zabloni oči in pij čez robe. Nad
vse je pa bila povsod kava za
nič, elasti mlečna se ni mogla
vživati. To mleko bi dal Tebi
pokusiti! Tudiu je vjerovati, ali

šedili so mi; Da imajo take ma-
šine, da spricajo kravom in Rokom
vodo v vime, potem jih pa
priženejo po mestih v hiše in
molzejo vsacemu v lonček,
kar hoče mleka. Molzejo pa
le moški. Sploh so moški pridni
za delo kar jih je revnih, boga-
tinci so pa ošabni in girždavi.
Jerbasček s poslanim prejel. Ali
na žalost, hrustke so bile skoraj
vse emeckane. Uročina jih je na
proti zmecila. Salama je ostala
po volji borji^{in slive.} Vernil bi Ti za
poslano smokava, ali letos nisem
mogel dobiti lepih, drobovža
pa nečem slati v svet. Nana mi
je pisala še le ta teden, da se je
prenesla k Drašlerju, uzroka mi
pa ni povedala, samo napomeni-
la je, da je prejela slabo za dobro.

Kdar prsi, zlata usta nosi; Kadar vrača,
herbel obrača. To resnico mi dotka,
zujе svatkinja. Koliko pisem sem
prejel, zdej pa molči. Res je
nehvaležnost plačilo sveta.

Naznanjam Ivanči, da je Oberstera
sestra v Blanini. Brat, ki je amerl
pred kratkem v Terstu, zapustil ji je
precej premoženja, če se more kaj
verjeti, kar govore odroci. Ker v
premoženji in bogastvu se navadno
mnogo laže.

Da se zdravi in veseli želi vam in
Vas vse pozdravlja

Tvoj

brat
Franz